

økonomiske Forhold er sikre og paalidelige, men mærket med Hensyn til Bankens Forhold til andre Banker, specielt denne Bank, og Bankens Optræden med Hensyn til at skjule visse Forhold. Her bliver et Ansvar, som falder ikke paa Bankens Økonomi, men paa Bankens Ledelse, og jeg mener, at der i Virkeligheden ikke kan blive Ro i dette Spørgsmaal, før der sker en meget radikal Ændring i Nationalbankens Ledelse. Jeg mener, det er en absolut Betingelse for, at vi i Fremtiden kan have Tiltro til, at Nationalbanken ikke alene handler efter, hvad den i Øjeblikket anser for stemmende med sin egen økonomiske Interesse, men handler ubestrideligt efter, hvad der er hele det danske Samfunds økonomiske Interesse. Det er sagt mig — det har vistnok ogsaa staaet i en Avis —, at der er en af Nationalbankens Direktører, som har erklæret, at han vil stille sig til Raadighed som Direktør i Landmandsbanken. Jeg vil paa det bestemteste advare den nuværende Regering eller den fremtidige Regering, hvis det ikke skulde blive denne Regering, der kommer til at besætte Pladsen, mod at modtage dette Tilbud. Jeg tror ikke, det vil styrke Landmandsbankens fremtidige Anseelse, hvis vi skal hente Direktører til Ledelsen af denne Bank fra Nationalbanken, der efter min Mening i Virkeligheden er medskyldig i meget af det, der er sket i de senere Maaneder. Jeg mener, man skal lade Nationalbanken forstaa, at den ikke alene ikke bliver kaldt til at lede den nye Landmandsbank, men at den ogsaa hurtigst muligt selv maa se at forny sig paa en saadan Maade, at den fulde Tiltro med Hensyn til dens Ledelse kan vende tilbage.

Til Slut skal jeg sige, at der er et andet Omraade, som melder sig, og som det forhaabentlig bliver en nær Fremtids Opgave at beskæftige sig med, og det er dette at revidere den danske Banklov. Vi har set, hvorledes der kan svindles — jeg har ikke brugt Ordet før, jeg holder ikke af stærke Ord, men jeg ved, det er brugt i Folketinget —, men lad os da sige, vi har set, hvorledes man kan misbruge den økonomiske Situation, vi har set, hvorledes Banker kan føre det danske økonomiske Samfund til Ulykke og Ødelæggelse, og saa maa vi, der sidder som det danske Folks Repræsentanter paa Rigsdagen, forstaa, at der kræves en Ændring i de Regler om Bankers Styrelse, som findes i den danske Banklov. Vi maa forstaa det, vi maa tage Opgaven op, og vi maa gøre det

snart. Spørgsmaalet om egne Aktier er aabenbart ikke tilfredsstillende løst i den nuværende Banklov, i hvert Fald ikke løst paa en saadan Maade, at Bestemmelserne ikke kan omgaaes. Det maa ændres. Endelig maa der ogsaa ændres ved den Grundfejl i dansk Bankstyre, at Bankens ledende Mænd, Bankens Direktører, de, der har den økonomisk ansvarlige Ledelse i deres Haand, sidder i alle mulige andre Selskabers Bestyrelse og Ledelse og faar deres økonomiske Interesser i Banken bestemt ganske andre Steder fra. Der maa i den danske Banklov indsættes Bestemmelser, som hindrer dette. Vi har indsat det i denne Lov, fordi vi føler Nødvendigheden af at indsætte det, men vi maa forstaa, at det ikke alene er nødvendigt for denne Bank, men for enhver Bank, der skal virke i det sunde økonomiske Liv. Det er en Opgave, vi maa tage op, og vi maa tage den op snart. Jeg skal ikke gøre noget Forsøg paa at fremkalde en Tilslutning til disse mine Anskuelse fra den højtærede Handelsminister. Jeg skal ikke gøre det ud fra det Synspunkt, at jeg ikke anser den højtærede Handelsministers eventuelle Tilslutning til disse mine Tanker for at være det, der mest interesserer. Det Krav, jeg her fremsætter om at faa en virkelig og hurtig Revision af den danske Banklov, begrundes i selve den Situation, der har mareredet det danske Samfund, i disse Dage aabenlyst og skjult i tidligere Maaneder. Det kræver sin Løsning, det skal nok trænge sig frem og naa til en Afgørelse, selv om muligvis den nuværende højtærede Handelsminister ikke skulde interessere sig derfor. Jeg ved ikke, om han gør det, jeg skal ikke spørge ham derom. Dette Kravs Styrke afhænger ikke af, om en eller anden synes, at Tidspunktet er kommet. Dette Krav vil uvægerligt vokse ud af den Situation, der nu staaer ved sin foreløbige Afslutning i den danske Rigsdag. Der kan ikke opstaa Tillid til det danske Bankvæsens Soliditet, den Tillid, der er nødvendig i det økonomiske Liv, hvis vi ikke sørger for, at Bankerne drives efter sunde og sikre økonomiske Principper.

Idét jeg med disse Ord har søgt at begrunde min Mening om de foreliggende Forhold, skal jeg, som sagt, paa Socialdemokratiets Vegne give min Tilslutning til det foreliggende Lovforslag om en Rekonstruktion af Landmandsbanken saavel som til det Lovforslag, der er forelagt af den højtærede Justitsminister om Nedsæt-